

den ikke, saaledes som det ogsaa blev antydet af det ærede Medlem, der nys talte paa Forslagsstillernes Vegne, burde sætte sig i Bevægelse. Hvorvel jeg troer, at det havde været det Rigtigste, at Spørgsmaalet var reist gennem en Forespørgsel, troer jeg dog, at Regjeringen nu kunde skaffe en passende Fortsættelse af Sagen ved at tage under Overveielse, om den ikke kunde gjøre Noget fra sin Side for at faae den fremmet. Forresten synes det mig at være meget vanskeligt for Ministeriet nu strax at skulle besvare det Spørgsmaal, som blev stillet af den ærede Forslagsstiller, der nys havde Ordet. Jeg veed ikke, om der har fundet nogen foreløbig Forhandling Sted mellem ham og Ministeriet, men dette synes ikke at fremgaae af den ærede Justitsministers Udtalelser, og jeg troer derfor, at vi trøstlig kunne stemme imod denne Sags videre Fremme, selv om der ikke fremkommer noget Svar fra Ministeren. Vi kunne da overlade til Ministeriet i Fremtiden at gjøre de fornødne Skridt i denne Henseende.

Skr. Nimestad: Jeg maa bestemt tilbagevise den Bemærkning af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at her foreligger Noget, der er fremgaaet af Forhandlinger mellem Medlemmer af Repræsentationerne i de forskjellige nordiske Riger, som ere stete bagved Regjeringernes Ryg. Denne Ytring er aldeles ubesøjet, thi der skeer ikke Noget bagved Regjeringernes Ryg, men tværtimod lige i deres Ansigt, idet der er fremkommet et Forslag fra Medlemmer i det norske Storting — hvad jeg dog antager, man har Lov til at vide, ligesom jeg tænker, man maa have Lov til at kjende Forhandlingerne i det norske Storting — hvorefter nogle Medlemmer her have fundet det rigtig at indkomme den Tankke, som har foresøvet hine Medlemmer af det norske Storting, og at bidrage til, at den Forudsætning, hvorfra de ere gaaede ud, kan træde i Virksomhed. Jeg maa ligeledes bestemt tilbagevise den Bemærkning af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at det Skridt, vi her have foretaget, skulde være aldeles uoverlagt. Det er det aldeles ikke; thi det har været mig og for-

modentlig ogsaa mine Medforslagsstillere fuldkommen præsent, at dette var en Sag, der ganske naturligt nærmest maatte henhøre under Regjeringens Initiativ, og dersom der havde været nogen Udsigt til, eller vi havde fornummet Noget om, at Regjeringen var rede til at gribe dette Initiativ, skulde vi vist ikke have gjort det. Det var mig ogsaa ganske præsent og klart, at det kunde saare let indtræffe, at vi ikke ad denne Vej vilde kunne naae det tilsigtede Maal, idet der nemlig ved Behandlingen enten i det norske Storting eller her kunde blive vedtaget saa væsentlige Forandringer i Lovudkastet, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om, at Regjeringerne kunde give det Sanction, men jeg maa bemærke, at det nu engang var saa, at Initiativet andetsteds var blevet taget af den lovgivende Forsamling selv, og det kunde da vel være, at Forholdene kunde stille sig saaledes, at den lovgivende Forsamling, om hvilken der var Spørgsmaal, ganske vilde følge det forelagte Udkast eller i alt Fald ikke foretage andre Forandringer deri, end at det vel kunde lade sig forene med en tilsvarende Lovs Fremkomst andetsteds. Dette laa nær at antage af den Grund, at det ikke var noget Splinternyt, her forelaa, men kun en Iværksættelse for det tredie af de nordiske Riger, af hvad der allerede tidligere var iværksat for to af dem. Der var ingen Grund til at antage, at der vilde skee væsentlige Afvigelser fra det Grundlag, der var vundet ved Loven af 19de Februar 1861, og navnlig ikke andre end dem, som laae i de enkelte Lovgivningers Forskjellighed. Hertil kommer, at det ved dette Lovudkasts § 10 er overladt til Regjeringen at bestemme, naar Loven skal træde i Kraft, kun med den nærmere Bestemmelse, at en tilsvarende Lov træder i Kraft for Norge, men det er ikke forlangt, at dette skal være en aldeles ordlydende Lov. En saadan Forudsætning er man ganske vist ikke under nogensomhelst Betingelse berettiget til at opstille, da det giver sig af sig selv, at Bestemmelserne, hvis de i Sandhed skulle være svarende til hinanden, netop ikke vilde kunne være ordlydende. Foraa vidt der skulde blive foretaget mindre Modificationer, kunde det meget vel være overladt til Regjeringen — hvad der i alt Fald ved en Foran-